

Nr 157

Av herr Engkvist m. fl., om ökat statsbidrag till instruktörsverksamheten i alkoholfrågan.

(Lika lydande med motion nr 132 i Första kammaren)

Vid upprepade tillfällen under de senare åren har från statsmakternas sida gjorts uttalanden om det angelägna i att de medel som utgår till stöd åt nykterhetsupplysningen får så rationell och effektiv användning som möjligt. Här måste självfallet också avses att höga krav måste ställas på kunskaper, utbildning och allmän lämplighet för uppgiften hos den som har att fungera som instruktör i denna verksamhet. Detta betraktelsesätt förutsätter givetvis att man är beredd att anpassa löneläget för dessa tjänster så att kompetenskraven kan bli väl fyllda.

I statsverkspropositionen föreslås även för budgetåret 1963/64 oförändrat antal instruktörer i alkoholfrågan och oförändrade grunder för statsbidragen till löner samt till rese- och traktamentskostnader. Även om viss ökning av bidragsunderlaget genomfördes fr. o. m. budgetåret 1961/62 med ökning även av bidraget till resor och traktamenten, var denna uppjustering redan då för liten och ter sig efter ytterligare två års ekonomisk utveckling med betydande höjningar av det allmänna löneläget som än mer otillräcklig. Även rese- och andra kostnader för en modern och effektiv instruktörsverksamhet har undergått betydande ökning.

Om de organisationer som tilldelas instruktörer i alkoholfrågan icke kan betala de löner och ersättningar som kan möjliggöra konkurrens med villkoren för jämförbara tjänster, innebär detta att svårigheter uppstår att rekrytera instruktörstjänsterna och få en sådan nivå på dessa befattningshavare som betyder att de pengar de kostar verkligen blir effektivt och rationellt använda. I så fall får man i stället för besparingar i verklig mening endast en sämre användning av de pengar som utgår. Även de belopp som anvisas som speciella bidrag kan få en mindre rationell användning än om de handhas av mer kompetenta funktionärer, tillsatta på grundval av ett tidsenligt löneläge.

Det förefaller rimligt att instruktörlönerna kan hållas i nivå med folkskollärlönerna och att man kan komma dithän att en folkskollärare skulle kunna ta tjänst som instruktör hos Sveriges lärares nykterhetsförbund utan att komma i ett sämre löneläge.

Nu rådande förhållanden på detta område inom nykterhetsupplysningen

ter sig synnerligen otillfredsställande och strider mot de uttalanden varom inledningsvis erinrats: effektivast möjliga användning av de statsmedel som ställts till förfogande.

Med hänvisning till vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1963/64 bidragsunderlaget för beräkning av statsbidrag till löner för instruktörer i alkoholfrågan höjes från högst 16 000 kr. till högst 20 000 kr., samt

att bidraget till instruktörernas rese- och traktamentskostnader höjes från högst 4 400 kr. till högst 5 000 kr. för varje instruktör.

Stockholm den 23 januari 1963

Gunnar Engkvist

Daniel Wiklund

Viola Sandell

Einar Rimmerfors

Stig Alemyr

Märta Boman

David Gomér

Alvar Andersson

Jan-Ivan Nilsson

Nr 158

Av fru Eriksson i Ängelholm m. fl., angående näringshjälpbidragen.

(Lika lydande med motion nr 137 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1963

Etty Eriksson

Harald Almgren

Iris Ekroth